

Møte tirsdag den 1. april kl. 15

President: Geir - Ketil Hansen

Dagsorden (nr. 26):

1. Innstilling fra sosialkomiteen om lov om endringer i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene og i enkelte andre lover (forenkling av statlig regelverk rettet mot kommunesektoren mv.) (Innst. O. nr. 70 (2002-2003), jf. Ot.prp. nr. 54 (2001-2002))
2. Referat

Presidenten: Den reglementsmessige tiden for formiddagens møte er nå over. Presidenten vil foreslå at møtet fortsetter inntil Odelstinget har behandlet den ene saken på dagens kart, som trolig vil ta ca. en halv time. – Det anses vedtatt.

Statsråd Dagfinn Høybråten overbrakte 4 kgl. proposisjoner (se under Referat).

Sak nr. 1

Innstilling fra sosialkomiteen om lov om endringer i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene og i enkelte andre lover (forenkling av statlig regelverk rettet mot kommunesektoren mv.) (Innst. O. nr. 70 (2002-2003), jf. Ot.prp. nr. 54 (2001-2002))

Presidenten: Etter ønske fra sosialkomiteen vil presidenten foreslå at taletiden blir begrenset til 10 minutter for Kristelig Folkeparti og 5 minutter for hver av de øvrige gruppene.

Videre vil presidenten foreslå at det ikke blir gitt anledning til replikkordskifte etter de enkelte innlegg, og at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Ola D. Gløtvold (Sp) (ordfører for saken): Denne saken gjelder bestemmelser i følgende lover:

- lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene
- lov av 19. november 1982 nr. 68 om planlegging av helse- og sosialtjenesten i kommunene
- lov av 3. juni 1983 nr. 54 om tannhelsetjenesten
- lov av 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v.

Tre regjeringer har nå på rekke og rad jobbet med forenklinger og fornyelse av offentlig forvaltning. Det startet med Bondevik I-regjeringen, som fremmet sitt forslag under betegnelsen «Et enklere Norge». Arbeidet ble videreført av regjeringen Stoltenberg, under headingen «Fornyelse av offentlig sektor», og føres nå videre av Bondevik II-regjeringen, med «Modernisering av offentlig sektor» som tittel. Som et ledd i dette arbeidet har det vært gjort forsøk på å gjennomgå statlig regelverk rettet mot kommunene, med sikte på å gi kommunene og fyl-

keskommunene større mulighet til å foreta egne prioriteringer.

Komiteen er enig i at egne planleggingshjemler i særlover fjernes, slik at samfunns- og arealplanlegging i kommunene og fylkeskommunene i utgangspunktet skjer gjennom plan- og bygningslovens systemer. Komiteen sier seg derfor enig i at lov av 19. november 1982 nr. 68 om planlegging av helse- og sosialtjenester i kommunene oppheves. Det er noen som har gått imot dette, bl.a. fylkeslegen i Nordland. Argumentasjonen for å gå imot en del av disse planleggingsreglene er at dagens regler bidrar til å tydeliggjøre og presisere den plikt som følger av ansvaret for tjenestetilbudet. Komiteen kan se dette argumentet, men mener at de kommunale myndighetene likevel vil være seg bevisst ansvaret, og dialogen med statlige myndigheter og prioriteringer som gjøres sentralt, må følges opp og understøtte dette ansvaret. I den sammenheng er det viktig, sier en samlet komite, at kommunene gis ressurser og økonomiske rammevilkår som kan skape et godt og ansvarlig tjenestetilbud.

Komiteen slutter seg til endringene i kommunehelsetjenesteloven § 1-4 første ledd og § 1-3 fjerde ledd, slik at helsetjenestene ved primærnæringene i kommunene fortsatt omfattes av loven.

Komiteen slutter seg også til endringen av § 1-3 femte ledd og forutsetter at behovet for utbygging av sykehjem også betinger planlegging, selv om det ikke står i planleggingsloven.

En samlet komite støtter også endringene når det gjelder planbestemmelsene som er foreslått endret i tannhelsetjenesteloven. Men vi understreker at endringene innenfor dette området er av en slik art at de faller inn under forvaltningslovens regler. Det gjelder bl.a. bestemmelser om en del forhold som følger av fylkeskommunens vedtak.

Vi ønsker å påpeke at klageadgangen ikke må svekkes, og at avgjørelser som det kan klages over, ikke må innskrenkes. Vi mener også at det fortsatt må være et planmessig arbeid innenfor offentlig tannhelsetjeneste, og at det er viktig med samarbeid og samvirke med de privat praktiserende innenfor tannhelsetjenesten.

Komiteen støtter å oppheve § 7-5 første ledd annet punktum i sosialtjenesteloven, men vil understreke behovet for at etablering og drift av boliger med heldøgns omsorgstjeneste fortsatt forutsetter planlegging, i likhet med ved utbygging av sykehjemssektoren.

Komiteen støtter også en opphevelse av § 3-1 i kommunehelsetjenesteloven når det gjelder at kommunestyret skal fastsette organisasjonsform og ledelse for helsetjenestene, men en samlet komite understreker at ansvarlig organisering og fastsettelse av lederansvar fortsatt må gjelde i minst like stor grad som i dag. Vi påpeker at dette med god organisering og et klart ledelsesansvar kombinert med god kompetanse er av de viktigste forutsetninger for god helse- og omsorgstjeneste. Dette vil saksordføreren også kommentere. Jeg tillegger at det da er viktig at kommunene har tilstrekkelig med ressurser for å få dette til.

Komiteen er fornøyd med at departementet ikke endrer bestemmelsene når det gjelder opplæring og etter- og videreutdanningsforhold, og mener at det der er viktige argument som kommer som innvendinger i høringsuttalelsene.

Så deler komiteen seg når det gjelder ønsket om å oppheve kapittel 3 i tannhelsetjenesteloven. Et mindretall bestående av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet mener at det er viktig å opprettholde de krav som dette kapitlet omhandler når det gjelder organisering og fordeling av ressurser. Vi mener også at siden fylkeskommunene har det fortsatte ansvar når det gjelder tannhelsetjenesten, bør de ha et lovverk som samordner dette. Det samme mindretall, Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet, ønsker ikke å endre kravene når det gjelder kvalifikasjonskrav for personell i kommunehelsetjenesteloven. Vi slutter oss til de høringsmerknader som kommer fra bl.a. LO og Fellesorganisasjonen for barneverns- og pedagoger, sosionomer og vernepleiere, og understreker at det må ansettes personell med de nødvendige kvalifikasjoner for å sikre brukerne kvalifisert hjelp. Dette er veldig viktig etter mindretallets mening. Hvis man ikke skal stille slike krav til kommunene, hvordan kan da kommunene stille slike krav til private aktører innenfor pleie og omsorg og innenfor helsevesenet – private aktører som det synes å bli flere og flere av, ut fra det flertall som er i denne sal når det gjelder å slippe slike til? En opphevelse av denne loven fører etter mindretallets mening til betenkelige situasjoner.

Det er noen flere punkter som jeg ønsker å komme tilbake til, og som komiteen har delt seg på. Jeg regner med at det andre flertallet vil redegjøre for sine merknader.

Asmund Kristoffersen (A): Jeg vil bare veldig kort kommentere de to punktene i den foreliggende innstilling som Arbeiderpartiet vil stemme imot. Prosjektet om forenkling og fornyelse av offentlig sektor er et område som ellers kunne avstedkomme mye debatt, men denne saken er av begrenset omfang.

Arbeiderpartiet ønsker ikke nå å oppheve kapittel 3 i tannhelsetjenesteloven og vil stemme imot dette. Vi mener det er viktig å opprettholde de krav som gjelder organisering og ressursfordeling. Vi ønsker ikke klarhet om ansvarsforhold, og vi mener at det kan være hensiktsmessig nå å ha regler om organisering. Dette er ellers en sak det ville være naturlig å vurdere i det tilfelle at tannhelsetjenesten skulle bli overført til staten.

Arbeiderpartiet vil også stemme imot at kvalifikasjonskravene for personell under kommunehelsetjenesteloven § 3-3 skal endres. Slike kvalifikasjonskrav vil og kan bety at både arbeidstaker og arbeidsgiver får en forpliktelse til å opprettholde kompetanse og videreutvikle den.

Inger Lise Aarrestad (H): En av hovedprioriteringene til Samarbeidsregjeringen er modernisering av offentlig sektor – å gjøre offentlig sektor mer smidig og mindre detaljstyrt. Vi er derfor glade for det forslaget som her foreligger. I denne proposisjonen tar Regjerin-

gen opp forslag til forenklinger og endringer i lov om kommunehelsetjenesten, planleggingsloven, tannhelsetjenesteloven og sosialtjenesteloven – forslag som er riktige fordi de gir tid til mer fokus på det som er viktig, nemlig kontakten med brukeren av tjenestene.

Modernisering av offentlig sektor i regi av Samarbeidsregjeringen gir resultater. Viktigste av alt gir det resultater for dem som bruker tjenestene. Vårt fokus må være på sluttbrukeren, og mindre på administrasjon. Samtidig er det viktig for oss i Høyre at kommunene og fylkeskommunene får bedre muligheter til å foreta egne prioriteringer, ved at vi tar vekk regler som detaljstyrer kommunesektoren. I innstillingen understrekes det og at kommunene og fylkeskommunene får bedre muligheter til å foreta egne prioriteringer, ved at vi tar vekk regler som detaljstyrer kommunesektoren. I innstillingen understrekes det og at kommunene skal gis rammevilkår som skaper et godt og ansvarsfullt tjenestetilbud.

Fjerning av reglene og lovene gjør og arbeidet i tjenesteproduksjonen enklere. Det gir færre regler å forholde seg til. Men kravet om de rette kvalifikasjonene og den rette omsorgen står fast. For ulikt arbeid innen helse- og sosialområdet må en ha de rette kvalifikasjoner. Det sier seg selv, og det er og ivaretatt. Organiseringen av tjenestene skal fortsette å være forutsigbar og helhetlig. Det trengs ikke dobbelt lovgivning for å følge normer og krav. De regler og lover som vi her snakker om, er overflødige og har derfor ingen berettigelse.

Endringene i lovene om helse- og sosialtjenester i kommunene har fått gjennomgående oppslutning i høringsrunden. Det har og blitt tatt hensyn til høringsuttalelsene, og det er foretatt justeringer på bakgrunn av disse.

Forslaget om å fjerne planleggingsloven følger opp St.meld. nr. 31 for 2000-2001 og medfører at areal- og samfunnsplanlegging nå vil skje med utgangspunkt i plan- og bygningsloven. Å opprettholde egne lovbestemmelser parallelt med dette er unødvendig og overflødig. Det medfører og oppheving av flere planbestemmelser, deriblant i tannhelsetjenesteloven. Flertallet sier at selv om planleggingsplikten nå bortfaller, må tannhelsetjenesten fortsatt organiseres på en måte som gjør den forutsigbar, og som gjør det mulig å yte de tjenester det er behov for.

Flertallet støtter endringsforslaget om at folkevalgte organ som behandler klager, økes til fem medlemmer. Flertallet sier og at klagefristene innen helse- og sosialområdet skal bli mer lik. Det gjør at klagefristen nå blir i samsvar med de generelle bestemmelsene i forvaltningsloven og sosialtjenesteloven, det vil si tre uker. Det er vanskelig å se særtrekk ved kommunehelsetjenesteloven og tannhelsetjenesteloven som tilsier lengre frist.

Til sist vil jeg bemerke at helsetjenestetilsynets tilsynsansvar for sosialtjenesten, som allerede er tatt inn i loven, er positivt, fordi det legger tilsynsansvaret ett sted. Det bidrar til at statlige styringssignaler overfor kommunene blir mer samordnet. For at tilsynsarbeidet skal fungere, er det nødvendig med god oppfølging og kvalitets-sikring.

God organisering, god ledelse og god kompetanse blant dem som betjener brukerne av tjenesten, er de viktigste forutsetningene for en god helse- og omsorgstjeneste. Vi skal gjøre hva vi kan for å gjøre hverdagen litt enklere for dem som gjør de viktige jobbene innen helse- og sosialområdet. Med disse endringene og forenklingene i lov og regelverk kommer vi et skritt videre med å få et enklere Norge.

John I. Alvheim (FrP): Det har lenge vært et behov for å fjerne en del planleggingshjemler i særlover, særlig i forbindelse med arealplanlegging i kommunene og fylkeskommunene, og for at den totale planleggingen som er nødvendig, inkorporeres i plan- og bygningsloven. Det er tvingende nødvendig med en modernisering og redusering av særlover og særhjemler i det nåværende systemet.

De lovendringsforslag som ligger i innstillingen, er etter Fremskrittspartiets mening, nødvendige for å få til en bedre markedstilpasning og en større effektivitet innen de ulike kommunale tjenester på helse/tannhelse og omsorg. Ikke minst vil dette ha praktisk betydning når det gjelder de i dag til dels store avstander i beslutningsprosessene, med flere ledds behandling i praktisk organisering og ledelse av særlig de kommunale helseinstitusjonene.

Fremskrittspartiet mener i likhet med Statens elderåd at bestemmelsene om opplæring og videreutdanning fortsatt må være lovhjemlet innen helse- og omsorgssektoren i kommunene. Når det gjelder dissensen i komiteen, om hvorvidt man skal oppheve kommunehelsetjenesteloven § 3-3, tilhører Fremskrittspartiet flertallet i innstillingen for å fjerne denne lovparagrafen, da det ligger åpent i dagen, og som en soleklar forutsetning, at helsepersonell som tilsettes, må være kvalifisert. Dette er et ansvar som pålegges kommunene som arbeidsgiver, og de må også sørge for at den helsetjeneste som drives, utføres av personell med faglig tilstrekkelig kompetanse.

Fremskrittspartiet dissenterer fra flertallet når det gjelder klagefrist i forhold til kommunehelsetjenesteloven når det gjelder medisinsk behandling. I likhet med Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet mener Fremskrittspartiet at det ville være naturlig å opprettholde samme tidsfrist for klager både i sosiallovgivningen og i helselovgivningen, og at klagefristen bør settes til seks uker, ikke tre uker, som foreslått i proposisjonen. Jeg tar opp forslaget fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet i så måte.

Presidenten: Representanten John I. Alvheim har tatt opp det forslaget han referert til.

Olav Gunnar Ballo (SV): Komiteen er i det vesentlige enig, og jeg vil som tidligere talere bare understreke de punktene som SV er uenig med flertallet i.

Det ene gjelder klagefristen, der vi synes at man kan harmonisere klagefristen i helsesaker i forhold til den klagefristen som gjelder for trygdlovgivningen, og at den settes til seks uker. Det er ingen grunn til at man skal ha så kort klagefrist at enkelte, kanskje nettopp på grunn

av sykdom, risikerer at de ikke får fremmet klagen innenfor fristen.

Vi har også sett på det med tannhelsetjenesten. Det er svært sannsynlig at man om ikke altfor mange år vil få en debatt om nyorganisering av tannhelsetjenesten, og vi vil være åpne for hva det måtte medføre. Men så lenge det ikke er det det legges opp til her, synes vi det er greit å beholde de formuleringene som i dag eksisterer med hensyn til ansvarsforhold knyttet til tannhelsetjenesten og fylkeskommunens ansvar for driften av de offentlige tannhelsetjenestene. Man bør heller ikke fjerne lovparagrafer før man eventuelt har kommet med et endret lovforslag som går på innholdet i tjenesten og organiseringen av den.

Tilsvarende har vi gått mot opphevelse av kommunehelsetjenesteloven § 3-3. Vi slutter oss til de høringsmerknader og holdninger som framkommer fra LO og fra Fellesorganisasjonen for barnevernspedagoger, sosionomer og vernepleiere, der det understrekes at det må anses personell med de nødvendige kvalifikasjoner for å sikre brukerne kvalifisert hjelp. Vi ønsker å beholde formuleringer som klargjør det.

Magne Aarøen (KrF): Dette er ei sak med lite partipolitikk i, men like fullt ei viktig oppfølging av flere regjeringars arbeid – Bondevik I med «Et enklere Norge», Stoltenberg med «Fornyelse av offentlig sektor» og Bondevik II med «Modernisering av offentlig sektor».

Det er gledeleg at det på dei aller fleste punkta er ein samrøystes komite, og at ein på den måten følgjer opp det vel dei fleste av oss har lova, nemleg å arbeide for eit enklare Noreg og for mindre detaljregulering av både fylkeskommunane og kommunane. Dette er gjort utan at nokon rett er svekt på noko punkt. Dette er streka under av komiteen. At den politiske organiseringa i større grad er ført over til kommunane og fylkeskommunane, ser Kristeleg Folkeparti på som udelt positivt. Berre på to-tre punkt er det dissens, og eg oppfattar dissensane meir av utsetjande karakter enn som djup usemje.

Når det gjeld kommunehelsetjenestelova § 3 og krav til kvalifikasjonar for personell, er kommunane fullt ut i stand til å ta vare på det utan noko spesielt direktiv ovanfrå.

Når det gjeld generelle reglar for høve til klage, er klagefristen både i forvaltningslova og i sosialtenestelova tre veker, og det er vanskeleg å sjå at ein når det gjeld kommunehelsetjenestelova og tannhelsetjenestelova, har bruk for dobbelt så lang tid – seks veker – slik Framstegspartiet, SV og Senterpartiet ynskjer. Ein samrøystes komite peikar også på at det er viktig å harmonisere klagefristane.

Til slutt vil eg streka under ein viktig merknad som står i innstillinga til saka. Ein samrøystes komite har to gonger peika på at det er ein samanheng mellom nok ressursar og eit ynske om eit godt tenestetilbod i kommunane. Dette sluttar Kristeleg Folkeparti seg til og set gjerne ein strek under.

Statsråd Dagfinn Høybråten: Den saken Odelstinget behandler i dag, er resultatet av skiftende regjeringers

arbeid. Jeg konstaterer med tilfredshet at proposisjonen får tilslutning fra et skiftende flertall i sosialkomiteen, og en enstemmig sosialkomite på de fleste punkter. Det er gode nyheter for kommunesektoren.

Med forslaget ønsker Regjeringen å redusere unødige bindinger for kommunenes tjenesteproduksjon, organisering og forvaltning. Det innebærer i hovedsak opphevelse av en del regler om plankrav, kompetanse- og opplæringskrav, intern organisering og ledelse.

Forenklingene signaliserer at Regjeringen har tillit til at kommuner og fylkeskommuner, uavhengig av lovbestemmelser, kan planlegge, organisere og administrere sin virksomhet og sine lovpålagte oppgaver på en forsvarlig og hensiktsmessig måte. Det er derfor betryggende at også sosialkomiteen har lagt denne forutsetningen til grunn. Som komiteen understreker i sin innstilling, må kommunene og fylkeskommunene fortsatt sørge for ansvarlig organisering og fastsettelse av ledelsesansvar i minst like stor grad som i dag. Her slutter jeg meg fullt ut til komiteens vurdering.

Lovforslaget innebærer også en forenkling ved at lovbestemmelser harmoniseres. Det omfatter også opphevelse av lovbestemmelser som anses å være unødige bindinger og krav, fordi forholdet allerede er ivarettatt i andre bestemmelser eller på annen måte. Som eksempel kan jeg nevne forslaget om å oppheve enkelte lovbestemmelser om kvalifikasjonskrav for personell. Kravet om kvalifikasjoner er forutsatt ivarettatt både som en følge av arbeidsgiveransvaret og av kravet om forsvarlig helsetjeneste eller tannhelsetjeneste i henholdsvis kommunehelsetjenesteloven § 6-3 og tannhelsetjenesteloven § 6-2. Disse lovbestemmelsene er ikke foreslått opphevet og ivaretar slik kravet om at personell skal ha nødvendige kvalifikasjoner.

La meg bare kort avslutningsvis opplyse om at forenkling og harmonisering av regelverk fortsatt vil være sentralt for Regjeringen, og vi vil kontinuerlig vurdere forenklingshensynet i alt framtidig regelverksarbeid innenfor mitt forvaltningsområde. For at forenklingen skal bli helhetlig og få best mulig effekt, vil også gjeldende forskrifter og rundskriv rettet mot kommunesektoren bli gjennomgått.

Presidenten: De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Ola D. Gløtvold (Sp): Det som først og fremst fikk meg til å ta ordet, var uttalelsen om at dissensene stort sett er av utsettende karakter. Jeg kan ikke være enig i det. Når det gjelder bl.a. dette med å oppheve kapittel 3 i tannhelsetjenesteloven, mener vi at det er viktig at man har en lov som gjelder organisering og fordeling av ressurser innenfor tannhelsetjenesten. Det vil vi nok ha behov for selv om tannhelsetjenesten skulle bli omorganisert i framtiden.

Når det gjelder spørsmålet om dette med kvalifikasjonskrav for personell, var statsråden inne på at det hadde man i et annet lovverk. Men så sterkt som det i dag fokuseres på dette med kvalitet og kvalifikasjoner, mener

et mindretall i komiteen, bestående av Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet, at det er å svekke grunnlaget man skal ha for å ansette kvalifisert personell når man opphever § 3-3 i kommunehelsetjenesteloven. Det må være tillatt å si at det blir å gå baklengs inn i framtiden når en bl.a. fra Fremskrittspartiet sier at det ligger i dagen at helsepersonell må være kvalifisert. Jeg synes at man undergraver deler av dette ved ikke å opprettholde § 3-3. Jeg synes også at dette gir en dårligere anledning for det offentlige til å kreve at private aktører forholder seg til at man har kvalifisert personell.

Til slutt bare et par ting: Det ene er at en enstemmig komite endrer bestemmelse for folkevalgte organ som skal behandle saker og eventuelt klager vedrørende enkeltklienter, til at man der skal ha et organ som har tre til fem medlemmer.

Det andre er dette med klagefristen innenfor helse- og sosialområdet. Komiteen er enig om at man bør harmonisere denne klagefristen med andre klagefrister innenfor helse- og sosialvesenet. Medlemmene fra SV, Senterpartiet og Fremskrittspartiet mener at klagefristen bør være seks uker. SV og Senterpartiet påpeker at man har denne klagefristen i forhold til folketrygdloven, og at det bør være lik adgang til klaging, slik at man ikke får det forhold at man kanskje nettopp på grunn av sykdom ikke har tid til å klage innen fristens utløp. Derfor ønsker vi at klagefristen skal være seks uker.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1. (Votering, se nedenfor)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Odelstinget skal da gå til votering.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten har John I. Alvheim på vegne av Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet satt fram det forslaget som er inntatt i innstillingen på side 5.

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v

om endringer i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene og i enkelte andre lover (forenkling av statlig regelverk rettet mot kommunesektoren m.v.)

I

I lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene gjøres følgende endringer:

§ 1-3 fjerde ledd skal lyde:

Der forholdene ligger til rette og det finnes hensiktsmessig, kan kommunen også organisere ergoterapi og *helsetjeneste ved bedrifter og ved primærnæring i kommunen.*

§ 1-3 femte ledd skal lyde:

Departementet kan ved forskrift treffe nærmere bestemmelse om den virksomhet som hører under kommunens helsetjeneste, herunder forskrift om oppføring, innredning og drift av og tilsyn med sykehjem og boform for heldøgns omsorg og pleie.

§ 1-4 første ledd oppheves.

Nåværende andre til sjetten ledd blir første til femte ledd.

§ 2-4 første ledd tredje punktum skal lyde:

Under behandlingen av klagen skal klageorganet ha fra tre til fem medlemmer.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

§ 2-4 tredje ledd første punktum skal lyde:

Fristen for klage er i alle tilfelle tre uker fra vedkommende fikk høve til å klage.

Presidenten: Her foreligger et avvikende forslag fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet. Forslaget lyder:

«I lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene skal § 2-4 tredje ledd første punktum lyde:

Fristen for klage er i alle tilfelle seks uker fra vedkommende fikk høve til å klage.»

V o t e r i n g :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet bifaltes innstillingen med 45 mot 25 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 15.31.06)

Videre var innstillet:

Ny overskrift til kap. 3 skal lyde:

Kap. 3. Administrasjon

§ 3-1 oppheves.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

§ 3-3 oppheves.

Presidenten: Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet har varslet at de går imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 39 mot 30 stemmer. (Voteringsutskrift kl. 15.31.43)

Videre var innstillet:

§ 3-5 fjerde ledd skal lyde:

Kommunelegen skal videresende dødsmeldinger mottatt fra leger i kommunen etter lov om helsepersonell § 36 til Dødsårsaksregisteret.

§ 5-1 første ledd skal lyde:

Kommunen skal dekke utgiftene ved helsetjeneste den har ansvaret for, jfr. § 1-3 første og annet ledd.

II

Lov 19. november 1982 nr. 68 om planlegging av helse- og sosialtjenesten i kommunene oppheves.

III

I lov 3. juni 1983 nr. 54 om tannhelsetjenesten gjøres følgende endringer:

§ 1-3 første ledd bokstav e skal lyde:

Andre grupper som fylkeskommunen har vedtatt å prioritere.

§ 1-3 annet ledd skal lyde:

I tillegg til de prioriterte oppgaver kan Den offentlige tannhelsetjenesten yte tjenester til voksent betalende klientell etter fylkeskommunens bestemmelser.

§ 1-4 skal lyde:

§ 1-4 (*Samordning av Den offentlige tannhelsetjenesten og privat sektor*)

Fylkeskommunen har ansvaret for samordning av Den offentlige tannhelsetjenesten og privat sektor.

§ 1-5 skal lyde:

§ 1-5 (*Meldingsplikt til fylkesadministrasjonen mv.*)

Fylkeskommunen kan pålegge helsepersonell som arbeider innenfor rammen av denne lov å gi opplysninger til bruk for planlegging, styring og utvikling av tannhelsetjenesten i fylkeskommunen. Utlevering av taushetsbelagte opplysninger etter første punktum skal skje etter samtykke fra den opplysningene angår, hvis ikke annet er bestemt i eller i medhold av lov.

Pålegg etter denne bestemmelsen skal være saklig begrunnet og ikke omfatte flere opplysninger enn det som er nødvendig av hensyn til formålet.

§ 2-2 første ledd skal lyde:

For hjelp i Den offentlige tannhelsetjenesten skal mottageren betale vederlag når dette følger av forskrift fastsatt av departementet eller fylkeskommunen.

§ 2-3 første ledd første punktum skal lyde:

Den som ikke får den hjelp som er bestemt i *eller i medhold av denne lov, kan klage* til det organ fylkeskommunen bestemmer.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

§ 2-3 annet ledd første punktum skal lyde:

Fristen for å klage er i alle tilfelle *tre* uker fra vedkommende fikk høve til å klage.

Presidenten: Her foreligger et avvikende forslag fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet. Forslaget lyder:

«I lov 3. juni 1983 nr. 54 om tannhelsetjenesten skal § 2-3 annet ledd første punktum lyde:

Fristen for å klage er i alle tilfelle seks uker fra vedkommende fikk høve til å klage.»

V o t e r i n g :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet bifaltes innstillingen med 45 mot 25 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 15.32.28)

Videre var innstillet:

Kapittel 3 oppheves.

Presidenten: Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet har varslet at de går imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 39 mot 31 stemmer. (Voteringsutskrift kl. 15.33.01)

Videre var innstillet:

§ 5-1 tredje ledd skal lyde:

Fylkeskommunen skal dekke skyssutgifter i samsvar med *forskrift fastsatt av fylkeskommunen* for pasienter under § 1-3 som søker *tannhelsehjelp* i Den offentlige tannhelsetjenesten.

IV

I lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. gjøres følgende endringer:

§ 7-5 første ledd skal lyde:

Kommunen har ansvaret for planlegging, etablering og drift av boliger med heldøgns omsorgstjenester for dem som på grunn av alder, funksjonshemming eller av andre årsaker har behov for *det*. Om samarbeid mellom kommuner og om avtale med private eiere gjelder §§ 7-3 og 7-4 i loven her på tilsvarende måte.

§ 8-5a skal lyde:

Folkevalgt organs sammensetning i klientsaker

Dersom *et* folkevalgt organ etter kommunestyrets beslutning skal behandle saker vedrørende enkeltklienter etter denne lov, skal organet ha *fra tre til fem* medlemmer.

V

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det votes over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

S a k n r . 2

Referat

1. (71) Statsministerens kontor melder at 1. lov om endring i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. (strukturfond for kapasitetstilpassing av fiskeflåten) (Besl. O. nr. 34 (2002-2003)) - er sanksjonert under 28. mars 2003
Enst.: Vedlegges protokollen.
2. (72) Lov om endringer i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner og i enkelte andre lover (eierkontroll i finansinstitusjoner) (Ot.prp. nr. 50 (2002-2003))
Enst.: Sendes finanskomiteen.
3. (73) Lov om hundehold (hundeloven) (Ot.prp. nr. 48 (2002-2003))
Enst.: Sendes justiskomiteen.
4. (74) Lov om endringer i utlendingsloven (Ot.prp. nr. 49 (2002-2003))
Enst.: Sendes kommunalkomiteen.
5. (75) Lov om endring i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (parkeringsforbud for registreringspliktig kjøretøy uten kjennemerker) (Ot.prp. nr. 47 (2002-2003))
Enst.: Sendes samferdselskomiteen.

Møtet hevet kl. 15.35.